

Жежерін Вадим Борисович

Матеріал з Вікіпедії — вільної енциклопедії.

Жеже́рін Вади́м Бори́сович (нар. 5 листопада 1946, Київ) — радянський і український архітектор. Дійсний член Академії архітектури України, голова Київської організації Національної спілки архітекторів України (з 1990 р.). Член комітету по Державних преміях України в галузі архітектури, Президент Міжнародної асоціації Спілки архітекторів СНД (1996–1997), президент Архітектурної ради Центральної і Східної Європи (1998–2000). Керівник персональної архітектурної майстерні АБК «Жежерін».

У 1970 році закінчив архітектурний факультет Київського інженерно-будівельного інституту. Працював у проектному інституті «Київпроект».

Зміст

[Основні праці](#)

[Відзнаки](#)

[Сім'я](#)

[Зображення](#)

[Примітки](#)

[Посилання](#)

[Джерела](#)

Жежерін Вадим Борисович

Народження 5 листопада 1946 (74 роки)
Київ

Країна СРСР Україна

Навчання Київський інженерно-будівельний інститут

Діяльність архітектор

Праця в містах Київ

Премії

Звання

 Жежерін Вадим Борисович у Вікісховищі

Основні праці

- Забудова житлового масиву Теремки-2, мікрорайонів на житлових масивах Лівобережний, Південна Борщагівка, Синьоозерний (Київ, 1972—1989).
- Комплекс Центральних залізничних кас та готелю «Експрес» (Київ, 1978—1985).
- Реконструкція площі Льва Толстого (Київ, 1979—1996).
- Станції київського метрополітену «Площа Льва Толстого» (1981), «Золоті ворота» (1989), інженерний корпус Київського метрополітену та комплекс «Київ-Донбас» на площі Льва Толстого
- Реконструкція району в межах вулиць В'ячеслава Чорновола — Дмитрівської — Павловської (Київ, 1981—1999).

- Реконструкція кварталу по вул. Володимирській, 47-53.
- Забудова і реконструкція Бессарабського кварталу (Київ, 2001—2005).
- Житлові будинки по вул. Богдана Хмельницького, 39, вул. Володимирській, 79, вул. Тургенєвській, 45–49, вул. Павлівській, 37/32.
- Спасо-Преображенський собор в Ліко-граді (Київ, вул. Маршала Конєва, 3а).^[1]

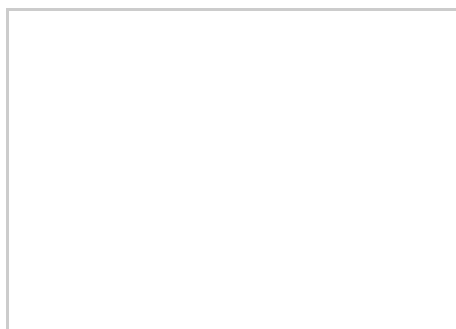
Відзнаки

Заслужений архітектор України (1997)^[2], лауреат Державної премії України за архітектуру станції метро «Золоті ворота» (1991)^[3], за реконструкцію площі Льва Толстого в місті Києві (1998)^[4], народний архітектор України (2004)^[5].

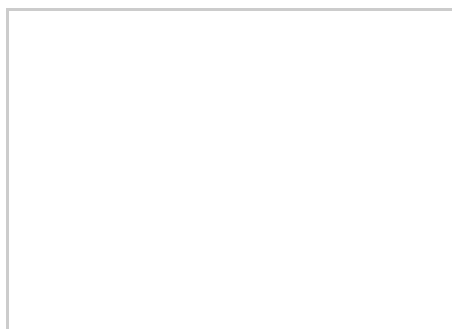
Сім'я

Батько — Жежерін Борис Петрович, український радянський архітектор, заслужений архітектор УРСР, лауреат Державної премії УРСР по архітектурі (1990)^{[6][7]}. Мати — Гусєва Лідія Олександрівна (1918 р.н.) — архітектор, керівник архітектурно-планувальної майстерні № 2 інституту «Діпромісто» (1944–1979), керівник проєктів будівництва міста Кузнецовська, мікрорайону «Український» у зруйнованому землетрусом Ташкенті, житлових будинків № 24, 24-а по вулиці Січневого повстання (нинішня адреса — Лаврська вулиця, 4, 4-а), будинку № 129-131 по Червоноармійській вулиці (нині — Велика Васильківська вулиця), № 34-а по вулиці Кірова (нині — вулиця Михайла Грушевського) в Києві та ін

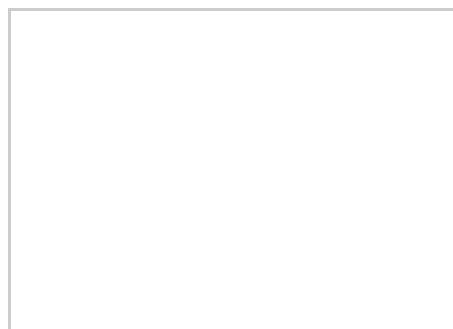
Зображення

Площа Льва Толстого

Станція метро «Площа Льва Толстого»

Станція метро «Золоті ворота»

Примітки

1. Сайт Спасо-Преображенського собору (<http://preobraz.kiev.ua/about/>) в Ліко-граді.
2. Указ Президента України від 1 липня 1997 року № 595/97 «Про присвоєння почесних звань України». (<http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/595/97>)
3. Постанова Кабінету міністрів України від 30 грудня 1991 року № 394 «Про присудження Державних премій України по архітектурі 1991 року». (<http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/394-91-п>)

4. Указ Президента України від 25 червня 1998 року № 686/98 «Про присудження Державних премій України в галузі архітектури 1998 року». (<http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/686/98>)
5. Указ Президента України від 1 липня 2004 року № 728/2004 «Про відзначення державними нагородами України з нагоди Дня архітектури України». (<http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/728/2004>)
6. Митці України : Енциклопедичний довідник / упоряд. : М. Г. Лабінський, В. С. Мурза ; за ред. А. В. Кудрицького. — К. : «Українська енциклопедія» ім. М. П. Бажана, 1992. — С. 244. — ISBN 5-88500-042-5.
7. Премії державного рівня, які присуджені за твори архітектури в Україні з 1941 р. по 2007 р. за розподілом по АРК, областях та м. Києву (<http://who-is-who.ua/main/page/bild2008/173/341>)

Посилання

- Жежерін Вадим Борисович на сайті who-is-who.com.ua (<http://who-is-who.ua/main/page/knuba/97/132>) (укр.)

Джерела

- Жежерін Вадим Борисович // Митці України : Енциклопедичний довідник / упоряд. : М. Г. Лабінський, В. С. Мурза ; за ред. А. В. Кудрицького. — К. : «Українська енциклопедія» ім. М. П. Бажана, 1992. — С. 244. — ISBN 5-88500-042-5.
- Київський літопис XXI століття: Визначні імена та підприємства України / АПН України, АМН України; Редкол.: А. К. Шидловський та ін. — 3-тє вид. — К.: Видав. центр «МЕТР», 2003. — С. 289–290. — ISBN 966-96308-1-9
- Олійник О. П. Жежерін Вадим Борисович (http://esu.com.ua/search_articles.php?id=18974) // Енциклопедія сучасної України : у 30 т. / ред. кол. : І. М. Дзюба [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : [б. в.], 2009. — Т. 9 : Е — Ж. — С. 527–528. — 10 000 прим. — ISBN 978-966-02-5720-7.

Отримано з https://uk.wikipedia.org/w/index.php?title=Жежерін_Вадим_Борисович&oldid=31166131

Цю сторінку востаннє відредаговано о 17:48, 5 квітня 2021.

Текст доступний на умовах ліцензії Creative Commons Attribution-ShareAlike; також можуть діяти додаткові умови. Детальніше див. Умови використання.